

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΘΑΛΗΣ ΦΡ. 10.

Εύχεται τὸ Ζιζάνιον εἰς τοὺς συνδρομητὰς του,
σ' ὅλους τοὺς ἀναγνώστας του καὶ σ' ὅλας τὰς γνωστὰς του,
τὸ νέον ἔτος νὰ χαροῦν ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ,
κι' ὅ,τι παιγνίδι παίζουνε, καλὴ ἐπιτυχία.

ΕΙΚΩΝ.

Σὰν τὸ κοράκι ὁ ἔρωσ φτερουγίζει
μέσ' τῆ δειλῆ καρδίᾳ τὴν πονεμένη,
καὶ πεινασμένος πέφτει καὶ θερίζει
τῆ νηότῃ τῆ χρυσῆ καὶ ζηλεμένη.

Καὶ τὸ φτωχὸ τὸ θυμα οὔτε δακρύζει·
χύνει τὸ δάκρυ μέσα πικραμμένο,
κι' ἐκεῖ κρυφὰ καὶ σιωπηλὰ ποτίζει
τ' ὄρνιο ποῦ κρῶζει πάντα διψασμένο.

Σάοταε.

ΧΑΜΕΝΟ

Κέρινη κουτσούνα μου μαυροφορεμένη,
πῶχεις μέσ τὰ μάτια σου ἀστροπή κρυμμένη·
τί θὰ σοῦ γυρέψω, λές, γιὰ μπόνομά ;

Μόνο νὰ μ' ἀφήσης νὰ σε κάμω... μὰ !!!

ΚΡΣ.

Ρίμες τῆς πρωτοχρονιάς,
γὰ τ' ἀσκέρι τῆς Κρανῆς

Κυρὲς ἀγγελοσόουμες, ἀρχόντοι καὶ βρεπιέτα,
ἐτῆ πολλὰ σὰς εὐχόνται τὰ χεῖλη τοῦ Μολφέτα·
νὰν εὐτυχὲς, ἀνέφελος ὁ μέλλων σὰς ὁ βίος,
κι' ἂν ἔχετ' εὐχαρίστησι μοῦ λέτε "παρομοίως."

Αἰῶνες κλειοῦνε δεκανηρὰ, ἀρ' ἧς ἡμέρας θείας,
ἐκ Ναζαρέτ ἀνέτειλλε τὸ φῶς τῆς ἀληθείας,
καὶ ὁ σωτὴρ ἀνέλαμψεν τῆς οἰκομένης πάσης·
ἀλλὰ γιζτι καὶ ποῦ καὶ πῶς, νὰ πᾶ νὰν τὰ διαβάσης !

Ἄς χαιρετήσωμεν λοιπὸν τὸ νέο τὸν αἰῶνα,
ἄλλος μὲ τῆ σουριχτρα του κι' ἄλλος μὲ τὴν τριζῶνα ;
κι' ἂς εὐχηθοῦμε πρόσον μεγάλη νὰ μᾶς δίνη,
κι' ἕνα Πάρισι δεῦτερο ἢ χῶρα μας νὰ γίνη.

Τὰς χεῖρας ἂς κροτήσωμεν στὸν εὖελπι αἰῶνα
καὶ μ π ι ς ἂς τοῦ φωνάζουμε σὰ νάταν πριμαντόνα,
Τοὺς πόνους καὶ τὰ πάθη μας αὐτὸς ἂς ἐξαλείψῃ
καὶ πράμματα τεράστεια νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Logo of Iakovateios library with text:
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ4Υ1Φ3002ϕ

Ποιός ξέρει, μὴ τὸ Ἔθνος μας, τὸ φαῦλον καὶ γελοῖον
τὸ ξαναφέρει κάποτε στὸ πρῶτον μεγαλεῖον!
ἀλλὰ καὶ ποιός δὲν καρτερεῖ, καὶ ποιός δὲν περιμένει
μὴν ἐξοφρα καμμιά φορά, βρεθοῦμε πωλημένοι!

Νέος αἰὼν ἀνέτειλλε καλότυχος ποῦ ζήση
νὰ ἰδῇ τὴν ψυρικώτετρα σὰν ποῦ θὰ καταντήση!
ἄρα γε θαῦρον γιὰ τρεῖς οἱ τότε τρεῖς οἱ πένοι,
ἢ ἀνταξίου; μιμητας θ' ἀρήση τὴ κορδόνι;

Θαμπῆ τουλάχιστον μυαλό στῶν τέχνων μας; τὰ κούτελα,
ἢ κατ' εἰκόνα μας καὶ αὐτὰ θὰ γεννηθοῦν δεοῦτελα,
καὶ θὰ γορεῖσουν Γιάννινα καὶ Σαλοῦλης πλούτη,
καὶ θὰ γκρεμίζουσι Πρέβεζες μὴν ἔχοντας μπροῦτι;

Νέος αἰὼν ἀνέτειλλε καλότυχος ποῦ ζήση,
νὰ ἰδῇ ἂν καὶ ἄλλους τὸ νησι Ῥουμάνους θὰ γεννήση
ποῦ νᾶχουν τὴν εὐγένεια, σ' ἐκλογικὰ μοιρέντα,
νὰ σοῦ γιομίζουσι τὴν κοιλιά μὲ χίλια τραταμέντα;

Κι' ὅταν περάσῃ ἡ ἐκλογὴ, καὶ ὅταν μινίστροι γίνουσι,
νὰ τὰ ξεχάνουσι ὅλα
καὶ μοναχὰ, ὑπαίθριον ἐπίτροπον ν' ἀρίνουσι
τὸ Βλάχο τὸ Νικόλα.

Νέος αἰὼν ἀνέτειλλε μὲ λύπη μου τὸ γράφω,
γιατὶ θὰ πῆ πῶς βραίνωμεν ταχύτερα στὸν τάφο,
ἀλλὰ θὰ χαίρωμαι πολὺ ἂν τὰ κακὰ μας γίνῃ,
καὶ ἂν οἱ νεώτεροι Ῥωμηοὶ δὲν θάχουν Ντεληγιάννη.

*Ἴσω; βελτεῖωσι νὰ ἰδῇ καὶ ὁ τόπος μας ἐτούτος,
ἂν ἀφεθῇ ἐλεύθερος ὁ κλειδωμένος πλούτος;
ἀλλ' ἴσως νὰ μᾶς ἀπειλῇ δεινὴ ξηρακαμπία,
ἐρήμωσις καὶ ξαφνικά,
καὶ ἴσως μὲς τ' ἄλλα μας κακὰ,
νὰ ἰδοῦμε καὶ πρωτεύουσα τὴν ἄνω Κολομπία!

Ποιός γνωρίζει, ποιός εἰξέρει
τι σπετάκουλα θὰ φέρῃ
ὁ αἰὼν ὁ εἰκοστός;
καὶ ἂν θ' ἀρήση καθὼς τῶρα,

κοπελοῦλα σαρταδόρα
νὰν τὴν πέρνη προσατώ!

*Ἴσως σ' ἐποχὴ νὰ φθάσης
ποῦ τὸ μπούσουλα νὰ χάσης
καὶ ἴσως παρκαμπρὸς ν' ἀρήση,
καὶ ἔρθῃ μόδα γενικὴ,
νὰ φοροῦμ' ἐμεῖς βελτέτι
καὶ ἢ γυναῖκες μας βρική.

Νὰν ἐκείνους προφασσοῖ
καὶ γιὰ τρεῖς καὶ δικηγόροι,
καὶ ἐρεῖς νᾶλαστ' οἱ καυμένοι
μὲς τὸ σπῆτι κλειδωμένοι
δίχως στόμα καὶ μιλιὰ,
μὲ φακίλια στὰ κεφάλια.
νὰ παστρεύουμε κουτάλι,
νὰ τινάζουμε χαλιά!

Μὴ νομίζετε πῶς ἔτσι, κουτουράτα σᾶς μιλιῶ
ὅπως θάρτη τέτοια μόδα, ἔτσι νάχαμε καλό.

Καὶ θὰ κάνουσι πολέμους καὶ μπατάζες φοβερές,
αἰθερόπλωστες κυρτές.

Καὶ στὰ μέλλοντα τὰ χρόνια, καὶ στοὺς μέλλοντας αἰῶνας
ἔδρα θάχουν τ' ἀρχηγεία τὸ κρεβάτι τῆς λεχῶνας.

*Ἄς Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία,
πενσάδος καὶ περίλυπος καὶ παραπονεμένος,
ποῦ δὲν ἔχει τὴν ἀδεια καὶ τὴν ἐλευθερία,
νάρτη καθὼς ἐρχότουσι τραπουλοφορτωμένους.

*Ἄς Βασίλης ἔρχεται καὶ ὀπίσθῃ του τρέχουν,
κλιτῆρας καὶ ἀστουφύλακες καὶ ἀπὸ κοντὰ τὸν ἔχουν
καὶ τοῦ φωνάζουν "πρόσεξε μὴν παίξης καραμπάνα,
γιατὶ θὰ σὲ τσακώτουσι καὶ εἶσαι γιὰ τὴν καμπάνα!,"

*Ἄς Βασίλης ἔρχεται καὶ ὅλος ὁ κόσμος χαίρει,
κάθε κυράτσα βρίσκεται μὲ μπόθρακλᾶ στὸ χέρι.
*Ἄς Βασίλης ἔρχεται παντοῦ χαρὲς καὶ γέλοιον,
ρίχνει τὸν κόσμον στὰ γλυκὰ, σὲ τοῦρτες, σὲ παστῆλια,
καὶ ἐγὼ γὰρ νάχω ἔρωτα τοῦ παιχτοῦ τῆς τρέλλης,
δὲν εἶμαι σὲ κατάστασι νὰ πάσω κροσμέτες.

Ἐμπρός βιολιὰ νὰ πάρουμε,
λαγούτα καὶ κλαρίνα
κι' ἄς πᾶμε νὰ σονάρομε
στ' ἀρχοντικά τὰ φίνα
Ταραταπλάν, ταρατατζίμ,
πᾶμε στοῦ Τζῶν, πᾶμε στοῦ Τζίμ.
στ' ἀδέφια τὰ Τοιλόπουλα,
τὰ πρῶτα τ' ἀρχοντόπουλα
καὶ νὰν τοὺς ποῦμ' ἴ· Ἐτη πολλά,
πάντα νὰ στέκεστε καλά.

Πάντα ν' ἀνοίγη με χαρὰ τὸ πλοῦσι σου ποτόνι,
ἔφου στὴν ἐργασία σου πολὺς ντουνηῖς γλυττωίει.

Βάρει Στήθε, βάρει Φώτη,
ταρατίγκα, ταρατέρα,
πᾶμε τώρα στοῦ Δεσπότη
τοῦ φιλόστοργου πατέρα.

Ἢ νὰ μᾶς ζήση, ποιμε ἀρχι, τ' ὄνομά σου τὸ μεγάλο
κι' οὔτε ν' ἀρρωτῆσῃ ἄλλο.

Κι' εὐχομαι τὸ νέον ἔτος νὰ διέλθῃς εὐτυχῆς,
νὰ βλυγᾶς καὶ νὰ διδάσκῃς μοναχοὺς καὶ μοναχῆς. „

Ταμπουρλίερη πάρε φόρο,
βάλε στήμη Νικηφόρο
τὸ κλαρίνο σου ν' ἀκούμε
τοῦ Νομάχη νὰν τὰ ποῦμε.

Εὐγενέστατε Λουριώτη,
ποῦ φιοῦρα κάνεις πρώτη
σ' ὅ,τι κύκλο κι' ἂν βρεθῆς.

Ἐμποτες ἐδῶ νὰ κάτσης καὶ νὰ μὴ μεταθεθῆς,
κι' ἐπειδὴ θαυμάζουμ' ὅλοι τὰς πολλὰς σου ἀρετὰς
μὲ ὕμνους νὰ διέλθῃς τὰς ἁγίας ἑορτὰς.

Τώρα πάμετε τρεγάτι
στοῦ δημάρχου τὸ παλάτι.
Τὸ τρομπόνι νὰ βαρῆσῃ
ὁ Σπυριάκης νὰ μᾶς ζήσῃ,

ὁ γλυκὺς ὁ δήμαρχος μας; πῶχει τρόπους, πῶχει, νοῦ,
ποῦ τὴ Λεδυσμὴ ἐπέρε τοῦ Ζουμπέρ τοῦ Καμπανού.
Χιλίους χρόνους τὸν εὐκωῖμι νὰ διέλθῃ ἐν χαρᾷ,
τώρα πῶραβε τὴν τέχνη νὰ φυλλάη τὸν παρᾶ.

Τὸ βιολιὶ τὸ βιολοῦτσέλο
νὰ σονάρομε γλυκὰ,

γιὰ νὰ ποῦμε καὶ στὸν Τοῦλο,
μετὰ φίθου, μερικὰ.

Μούσα πάγκαλλη σὲ ψάλλει,
πενεμένη δικαστῆ,
ποῦ ἡ φήμη σου μεγάλη
κι' ἡ πελάντσα σου σωστή.

Ποῦ γι' αὐτόνε σου τὸν τρόπο
καὶ τὸ ὕφος τὸ γλυκὺ,
ἐτρελάθησαν στὸν τόπο
σερνικοὶ καὶ θηλυκοὶ.

Ἐν χαρᾷ κι' ὑγείᾳ ὄση,
πάντα χόρευε καὶ πέτα,
κι' ὁ Θεὸς νὰ μὴ στὸ δῶσῃ,
ν' ἀρεστάρῃς τὸ Μολφέτα.

Πάμετ' ἐδῶ, πάμετ' ἐκεῖ

ἐμπρός τὸ κοδονελεῖ

πάμετε στὴν Ὀβρεακῆ,

στοῦ Νηίνιου τοῦ Σπινέλη,

ποῦ ἄβουκᾶτος φοβερός π' ὅλοι τὸν πενᾶνε;
κι' ἔρχεται καὶ στὸ θέατρο μ' ὅ,τι κκιρός καὶ γᾶναϊ

Τὰ ταφάκη νὰ χτυποῦμε
στοῦ Λυγδόπουλου νὰ πᾶμε,
τοῦ λαμπροῦ τοῦ πρωιοδικῆ,
τοῦ λεθένταρου τ' ἀσίκη

ποῦ ποτέ μου δὲν τὸν εἶδα νᾶχη φοῦρα, νᾶχη λύπη,
ἢ τὸ φίρο νὰν τοῦ λείπη.

Κομπανιάρετε νὰ παίζω
πάμετε στὸ Σκαρπαλέζο,

ποῦ τῆς παύσεως τσεκοῦρι στὸ φτωχὸ λαϊμὸ του πέφτει,
ἐπειδὴ δὲν εἶναι κάρπης καὶ δὲν ἔμαθε νὰ κλέφτη.

Πάρτ' ἐκεῖνα, πάρτ' ἐτούτα,
τὰ σαντούρια τὰ λαγούτα
κι' ὅλοι φόρτε νὰ χτυποῦμε
καὶ τὰ κάλαντα νὰ ποῦμε

τοῦ Τσαντήλη τοῦ Φρουράρχου,
καὶ τοῦ Ῥάγκου τοῦ Μοιράρχου
ποῦν Ἀλέξανδρος, ποῦν Ἄρης
στὴ φοράδῃ καθ' ἀλλάρη.

Πᾶμε καὶ στὸν Ἀστυνόμο τὸν κλεινὸ τὸ Σπαρτιάτη,

ποῦ θὰ κάμη γιὰ τ' ἀλάτι,
τὰ κλεροποδία τῆς ἀλάτι

πῶκλεψαν τοῦ Χριστογέννου, τοῦ Κολόμπου τὰ σωθεῖα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΕΥΚΟΖΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Πᾶμ' ὄλουθε νᾶν τὰ ποῦμε
κάθε πόρτα νὰ χτυποῦμε.
Εἶν' ἡ μέρα τοῦ ἐλέους,
ἄς κορδάρουμε τὴ λίρα·
πᾶμε στοὺς Ἀμπατιελέους
μὴ μᾶς δώσουν καμμιά λίρα.
Πᾶμε ν' ἀνεβοῦμ' ἀπάνου
σὲ μεγάλ' ἀρκοντικά·
πᾶμε καὶ στοῦ Πιτσαμάνου,
πᾶμε στοῦ Πατομικᾶ.
Ταγκα, τούγκα, τίρι, τίρι
πᾶμε μέσα στοῦ Σουτῆρι,

νᾶν τοῦ ποῦμε πῶς ἐτόυτην τὴ χρονιά καὶ τὸν αἰῶνα
δὲν ἀρίνει πριμαντόνα
στὰ ψηλά του παρεθύρια, σὰν ἐτότες, νὰ λαλῆ,
ἐπειδὴ ὁ καφεκὲς του ἐσουδάρισε πολύ.

Πᾶμε σ' ὄλα τὰ παλάτια πῶχουν μόντζους καὶ ταράτσες,
πᾶμε σ' ὅλες τῆς κυράτσες.

Στὴν ξανθὴ τὴν ὠμορφοῦλα πῶχει μάτιξ τούμανου,
κι' ἡ καρδιά της συγγενεῖει μὲ τὸ χιόνι τοῦ βοῦνοῦ.

Σ' τὴν ὠραία μας τὴν ξένη μὲ τὸ ὕφος τὸ γλυκὸ,
ποῦ τὸ βέατρο φωτίζει σὰν πὸ ἄρ ἡλεχρικὸ.

Καὶ στὴν κάτασπρη τὴν κήρη ξεξασπρότερης μαμαῆς·
(δὲν μποροῦσε νὰ μοῦ τύχη ἕνας τέτοιος μποναμαῆς!)

Στὴν ψηλὴ τὴν ἐλεγκάντε ποῦ εὐκλήθηκε νὰ ζήσει
καμαριέρα στὸ Παρίσι.

Στὴ γλυκειά, στὴ χαϊδεμένη, στὴν ἀθῶα, στὴ χλωμή,
ποῦνὲ κρέμα νᾶν ὠμή!

Στὴ βασίλισσα τοῦ γούστου ποῦ μ' αὐτὸ τὸ ντύσιμό της,
πέρνει κόσμο στὸ λαιμό της.

Στὴν εὐαίσθητη κουκλίτσα ποῦ θὲ νᾶταν πρὸ ζολί,
ἂν δὲν εἶχε τὴ μανία ν' ἀλευρώνεται πολύ.

Σ' τὴν κομψὴ κοσμογυρίστα μὲ τὰ κάλλη τὰ περίσσια,
ποῦ σὲ κάθε της, κουδέντα σ' ἀναπέρνει τὰ Παρίσια.

Στὴ φτερόποδη κοντούλα ποῦνὲ ρίδο τοῦ Γενάρη·
ποῦν ἀπόστα γεννημένη ὅσους πῆς νὰ κογιονάρη.

Στὴν κυρά ποῦν' ἡ καρδιά της ὑψηλῶν ἐλπίδων κέντρον,
κι' ἐμαγνήτισε τὸν κόσμο, τὴν ἡμέρα μὲ τὸ δέντρον.

Σ' τὴν ἀφρόπλαστη ἐκείνη ποῦ τὴν κάμενε θερπὸ,
ὅταν τσ' εἶπανε πῶς εἶναι γεννημένη στὸ χωριὸ

Στὴ γλυκειὰ μαυροματοῦστα ποῦ πηγαίνει κούνει, κούνει,
καὶ σταυρόνει τὸν τιαγκάρη γιὰ ψηλότερο τακοῦνι.

Στὸ πουλί ποῦνε καμάρι, τόπου ξένοι μακρυνοῦ,
ποῦνε μὲς τὰ δὺό της μάτιξ ὄλ' ἡ γλάκα τ' οὐρκοῦ.

Στὴν ὠραία ἐπὶ τέλους, κουζουλή κι' ἀδατκαμένη,
τὴν ὁποῖαν, κατορθῶνω ν' ἀπολάμψω ἐρωμένη!

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΙΡΟΛΙΑ, θὰ εὑρετε ἀφθονίαν καὶ ποικιλίαν δώρων τῆς πρωτοχρονιάς. Παιγνίδια πρωτοφανῆ, σατανικά, καπριτσιόζα. Κιθάρες, μανδολίνα, βιολιά. Μυρωδικὰ καὶ σαπούνια φινίσιμα.

— **ΕΙΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΤΟΥ** τὸ βιβλιοπωλεῖον εἶναι ἐκτεθειμένα χιλίων εἰδῶν βιβλία, εἰκόνες, κάρτες, παιγνίδια, ἡμερολόγια χρυσόδετα, καὶ ἐν γένει κομψοτεχνήματα νουβωτέ θαυμάσια τὰ ὁποῖα ποτέ ἄλλοτε δὲν ἦλθαν στ' Ἀργοστόλι.

— **ΤΟΥ ΒΑΣΣΑΜΑΚΗ** τὸ πιλοποιεῖον ἔχει μεταβληθῆ τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς σωστὸ Παρισιάνικο μαγαζί. Ὅτι ἐπιθυμήσετε, ἔχει. Καπέλα ἔκτακτα, λαιμοδέτες φινίσιμους, κολάρα λινὰ πρώτης ποιότητος, καπέλα γιὰ παιδάκια, καὶ ἐπὶ τέλους διάφορα κομψοτεχνήματα γιὰ μποναμάδες.

— **ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΙΟΝ** Θιακοῦ, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Χάλδα ἐφθασαν τὰ ἐκλεκτώτερα μυρωδικὰ τῶν καλλιτέρων καταστημάτων τῆς Εὐρώπης. Σαπούνια καὶ κοσμετικά τὰ ὁποῖα κάνενα ἄλλο μαγαζί δὲν ἔχει. Σπεύσατε διότι κάθε μέρα ἐξοδεύονται.

— **Ο ΣΚΟΥΡΗΣ** ἔχει τὰ ὠραιώτερα γλυκίματα γιὰ τὴν πρωτοχρονιά.

Γιὰ τὰ ψευδώνυμά σας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

